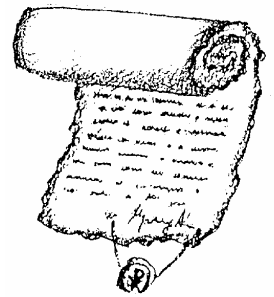

Hírlevél

A NAGYTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

1998. augusztus 15. Nagyboldogasszony

VI. évfolyam 2. szám

A mennybevitel

Valtorta Mária látomásai szerint (részlet)

Egyszerre nagy fény tölti be a szobát, ezüstös fény, amely mindinkább növekszik, hasonlóképpen ahhoz a fényhez, amely a betlehemi barlangot árasztotta el a születés pillanatában. Ebben a fényben angyali alakok tűnnek fel, s ezzel a fény még inkább növekszik. Amint akkor történt, amikor a pásztorokat angyalsereg vette körül, minden színben tündöklő szikrák jelennek meg, amint az angyalok mozgatójuk szárnyukat, ami egyúttal összhangzatos, nagyon kedves hárfahangot is kelt.

Az angyalok koszorúja körülveszi az ágyat, föléje-hajolnak, és felemelik a mozdulatlan testet. Csodálatos módon nyílás támad a szoba mennyezetén, és azon keresztül az angyalok felszállnak, magukkal vive Királynőjüket. Mária még nem dicsőült meg, míg teste alá van vetve az anyag törvényeinek, nem úgy, mint Krisztusé, amikor megdicsőülve feltámadt.

Az angyalok szárnymozgása által keltett hang növekszik, és most már oly erős, mint egy orgonáé. János, aki eddig aludt, felébred, és még álmosan körülnéz, hogy lássa, mi történt. Észreveszi, hogy az ágy üres, és a mennyezet kinyílt.

A TARTALOMBÓL

Bérmálkozás.....	2.
Első év.....	2.
Jó Hír.....	2.
Lelkigyakorlat.....	3.
Missziós előadás.....	3.
Zarándoklat Egerbe.....	4.
Jasna Gora	4.
Piroska és Farkas.....	6.

Egy meghallgatott imádság

Erőt kértem az Úrtól, -
S ő nehézségeket adott,
Amelyeken megedződtem.
Bölcsességért imádkoztam, -
És problémákat adott, amelyeket
Megtanultam megoldani.
Előmenetelt óhajtottam, -
Gondolkodó aqyat és testi erőt
Kaptam, hogy dolgozzam.
Kértem bátorságot, -
És Isten veszélyeket adott,
Amelyeket legyőztem.
Áhítottam, hogy szeretni tudjak, -
És kaptam az Úrtól bajba jutott
Embereket, akiken segítsék.
Kegyess jóindulata helyett
Alkalmakat kaptam a jóra.
Semmit sem kaptam, amit kértem,
És mindent megkaptam,
Amire szükségem volt.
Imádságom meghallgatásra talált.

(Ismeretlen szerző)

Felfogja, hogy csoda történt. Kifut a teraszra, és mintegy ösztönyszerűen felnéz, tenyerével védve szemét a felkelő nap fényétől, hogy jobban lásson.

És látja. Látja Mária testét, amely még élettelen, és olyan, mintha csak aludna, amint mind magasabba száll, az angyaloktól fenntartva. Mintegy utolsó búcsúzásként a köpeny egy szárnya és a fátyol leng, és a Máriára szórt virágok lehullanak a földre. Az angyalok hozsannázása mind távolabbról, mind gyengébben hangzik.

János továbbra is nézi ezt a testet, amely az ég felé száll, és bizonyára Isten meg akarja őt jutalmazni, mert csodálatos módon a távolság ellenére is világosan látja, hogy a napsugarakba burkolt Mária felkel, kilép az elragadtatásból, amely elválasztotta lelkét testétől, megelevenedik, feláll, és mostantól kezdve ő is élvezni a megdicsőült test tulajdonságait.

János nézi, nézi. Látja, hogy Mária most már saját erejéből száll tovább, nem szorul rá az angyalok segítségére, akik hozsannázva veszik körül. János elragadtatásba esik a látvány szépségétől, amit ember nem képes leírni, sem szavakkal kifejezni, sem ecsettel megörökíteni, mert annak szépsége leírhatatlan.

János még mindig a falhoz támaszkodva figyeli ezt a ragyogó alakot, amint mind magasabba száll. És a Szeretet Istene egy utolsó csodaként megengedi neki, hogy lássa, miként jön Legszentebb Anyja elé az ő Legszentebb Fia, aki szintén ragyogó fényben úszik, leírhatatlan szépségben. Szívére szorítja anyját és mint két hatalmas csillag, vele együtt tér vissza az égbe, ahonnan jött. János többé nem látja őket.

/ Valtorta Mária: Mária élete. Bp. Szent József kiadó, 1992 /

Amit a bér málkozás jelentett nekem

1998. május 17.-e mindörökké emlékezetes nap marad a számomra, és remélem tizenegy testvérem számára is, akikkel együtt bér málkoztam. Ezen a napon egy régi vágyam vált valóra, ugyanis négy évvel ezelőtt a szüleim nem engedték, hogy a legjobb barátaimmal együtt bér málkozzak, azzal az indokkal, hogy még túl fiatal vagyok, és igazából nem is igazából nem is tudom, hogy mit szeretnék. Ez akkor nagyon rosszul esett, de most már úgy gondolom, hogy igazuk volt.

Szerencsére a véleményem mit sem változott, de így, a hosszú várakozás után egy kicsit idősebb fejjel már az egész sokkal többet jelentett. Az első felkészítő órára nagy izgalommal mentem. Bár jó pár hittanos év állt már mögöttem, szinte biztos voltam benne, hogy egy kérdésre sem tudok majd értelmes választ adni. De szerencsére ez nem így lett. A felkészítőnk Bayer Róbert előtérbe helyezte a lelki felkészülést, így mindenki egy kicsit feloldódott, és nagyon élvezték az általában komoly, de néha játékos, vidám hangulatú percek.

Mikor eljött a nagy nap, azt hiszem mindannyian, szellemiekben és lelkiekben is egyaránt felkészülten ültünk be a templom első padjaiba, izgalommal és megszeppenve várva, hogy a Bíboros Úr kérje ránk a Szentlelket. Régóta készültem ezekre a percekre, ott helyben mégsem tudtam teljesen átélni mélységét, megérezni nagyságát. Annyira izgultam, hogy mindent jól csináljak, semmit se rontsak el, hogy bennem szinte minden a gyakorlati részekre korlátozódott.

Hogy a történeteket feldolgozzam, és igazán átéljem, jó pár napra volt szükségem, de végül sikerült. Talán ha pár évvel korábban bér málkoztam volna, ez a mai napig sem sikerült volna. A csoport e pár nap alatt egész jól összekovácsolódott, remélem, mint egy igazi kis közösség, még sokáig együtt tudunk maradni.

SZEIBERT NÓRA

Az első év

Azt mondják, minden kezdet nehéz. Visszagondolva az elmúlt tanévre bizton állíthatom, sok igazság van benne.

Mikor Ferenc atya szólt, hogy szüksége van egy hitoktatóra, nagyon örültem, hogy rám gondolt. Ugyanakkor tele voltam izgalommal. Hiába tanítok iskolában két évtizede, mégis úgy mentem az első hittanórákra, mint egy kezdő. Tudtam, hogy ez más, mint a kis elsősöket megtanítani a betűvetésre, a számolásra. Sokkal nagyobb dologról van szó! Nekem kell a rám bízott gyerekeknek megtanítanom, Isten végtelenül szeret minket, hogy parancsait megtartani sokszor nehéz, de Ő segít ebben. Nekem kell

megéreztetnem velük, hogy nagyon jó Isten közelében élni.

Számomra ez az év sok öröm forrása volt. Megtapasztaltam a gyerekek nyitottságát, kíváncsiságát, igyekezetét. Az egész év munkájára a koronát az elsőáldozás tette fel. Nagyon jó volt látni a fehér ruhába öltözött gyerekeket, akik ragyogó szemmel készültek a „Nagy Találkozásra”. Kell ennél több? Hát persze! Az, ha ezek a gyerekek évek múlva is csillogó tekintettel járulnak szentáldozáshoz, mert az életük részévé vált.

Hámori Gyuláné hitoktató

Lelkigyakorlat Sárospatakon

A szokásos évi lelkigyakorlatát Szeibert András meghívottakkal kiegészített nagytétényi kisközössége az idén Sárospatakon töltötte.

Június 25-28 között vendégei voltunk Telenkó Miklós görög katolikus papnak, aki 37 éves és tolókcocsiban ülő, súlyosan mozgássérült fiatalember. Gyakran hivatkozott papi jelmondata:

„Hallám Uram, a Te gondviselésed titkát, megértem munkáidat és dicsőítem istenségedet.”

Már ez a szituáció magában is felér egy lelkigyakorlattal. Ezért most a nagyon élvezetes, eleven előadásával (a mindennapi, természetes életre hogyan épüljön rá a természetfeletti) nem is foglalkozom.

Görög katolikus papcsaládból, tele vitalitással és hittel indult neki az életnek. Felszentelése előtt megnősült, csodálatos, törekeny asszony a felesége. Házasságkötésük után fél évvel meggyesedés közben leesett a létráról. Borzasztó tortúrákon ment keresztül, sok időt töltött kórházakban, Németországban is kezelték. Egy alkalommal a kórházban meglátogatta egy ikonfestő barátja. Legközelebbi látogatásakor a barát hozott neki egy kb. 2,5 m magas ikont és azt beállította a kórterembe. A kép azt a jelenetet ábrázolja, amikor Jézus meggyógyítja a bénát, vagy ahogyan Miklós mondta, az inaszakadtat.

Ez az ikon jelenleg a kápolna oldalfalán van. Mert építettett kápolnát. Ő nem tudta ugyan felvenni az ágyát, és nem tud járni, mozogni is alig, de a tolókcocsiból fantasztikus hittel és energiával éli az életét. Ebben nemcsak a miénkhez hasonló 20 fős csapatokat tud fogadni, hanem innen szervezi, itt bonyolítja például a mozgássérültek találkozóját, vagy a KÖZ-t, a Keresztény ifjúság Összejövetelét Zemplénben, ami 5-600 fő részvételével zajlik. Ilyenkor mindenhol laknak, kertben, padláson, a környező plébániákon, ahonnan hajnalonta gyalog jönnek be a közös programokra.

Biztos vagyok benne, hogy a belőle sugárzó hit és energia például és támogatásul szolgál a magunkfajta kis keresztet hordozóknak!

KM.

Zarándoklás az egri érsekség főtemplomába

A zarándoklás vagy búcsújárás a zarándokhelyek egyéni vagy csoportokban való imádságos felkeresése. Tehát ez az út nem egyszerű turizmus, gyaloglás, utazgatás vagy kirándulás, hanem hitvalló áhitat-gyakorlat: aláztos, bűnbánó, de mégis örvendetes szívű közeledés a zarándokhelyekre.

Plébániánk hosszú évek óta szervezi a zarándok utakat híres máriás kegyhelyek felkeresésére.

Az idén először április 28.-án indultunk a történelmi nevezetességekben gazdag EGER városába.

Ferenc atya és Gábor atya lelki vezetésével nagy várakozással kezdtük utunkat. Első csodálatos élményünk a gyöngyöspatai római katolikus templom megtekintése volt. A templom a XIII. században épült, gótikus átalakítása 1400-ban kezdődött és a XV. Század második felében fejeződött be. A plébános úr nagy szeretettel ismertette Pata honfoglalás kori történetét egészen napjainkig. Megcsodáltuk a XVII. Században készült főoltárt, melynek oltárépitményén a JESSE-fája szoborcsoport látható. Különleges, szép emlék, hogy láthattuk a Mátyás király által adományozott felbecsülhetetlen értékű reneszánsz kelyhet is.

Kicsit megkésve érkeztünk uticélunkhoz Egerbe. Az egri székesegyházban Ferenc atya és Gábor atya jóvoltából Szentmisén is részt vehettünk. Mise után a művészeti értékekben rendkívül gazdag, Hild József által tervezett bazilikával ismerkedtünk. Pyrker érsek 1837-ben szentelte fel. A berendezésekhez és díszítésekhez első sorban olasz művészeket hívott meg. A főbejárathoz vezető lépcsősoron Szent István és Szent László király, majd Péter és Pál apostolok szobra áll.

A Szent Szűz kápolnát a máriapócsi kegykép 1699-ben készített másolata díszíti. Az altemplom látogatása után elbúcsúztunk a bazilikától és folytattuk utunkat az Egri Főegyházmegyei Könyvtárba. Az Egri Főegyházmegyei Könyvtár rangos helyet foglal el hazánk katolikus könyvtárai között. Tekintélyes mennyiségű nyomtatott anyaggal rendelkezik, jelentős kódex-, helytörténeti és újabbkori kézirat állománya is van. A könyvtárat dr Antalóczi Lajos érseki könyvtárigazgató szakszerű történelmi áttekintéssel mutatta be.

Buszprogramunkban szerepelt az egri vár látogatása is. Mindannyiunkban az egri csillagok gyermekkori emléke elevenedett meg. Eger látogatását jó hangulatban a Szépasszony-völgyében fejeztük be. Lelkiekben meg erősödve, új ismeretekkel gazdagodva érkeztünk vissza Nagytéténybe a mi kis templomunkhoz.

Bangáné

JASNA GORA – a Fényes Hegy

Nem először indult a Juliánus Tours autóbussza Nagytétényből Czesztohowa-ba jún.8-án. Kisebbségben voltunk, akik még nem jártunk ott. Egyik vezetőnk, Jenő atya, a tárnoki plébános, már az úton megéreztetett velünk valamit a híres zarándokhely, Jansa Góra Kolostorának varázsából, amikor meghatottan mesélte el, hogy 35. alkalommal készül ismét a Fekete Madonna kegyképe elé kerülni!

Ő mondta először azt is, hogy évente 4-5 millió ott a zarándokok száma, s Lengyelországban, egy évben kb.1200 papot szentelnek!

Érdekes volt ezeket a nagy számokat hallani, de ott látni és megtapasztalni, valóban lenyűgöző hatású. Reggeltől estig özönlik a tömeg, jönnek a zarándok buszok. Hatalmas parkolók, több száz fős zarándokház, óriási kempingtér fogadja a zarándokokat. Kevés a külföldi, rengeteg a fiatal. Szokás Lengyelországban, hogy az elsőáldozók elmennek a Fekete Madonnához. Hóféhér csipkés, fodros ruhakölteményekben a megilletődött kislányok, elegáns öltönyben az apró „urak”. Nekünk szokatlan, hogy mennyi a fiatal pap, aki hozza őket. És igen sok a kísérő szülő is.

A kolostor szerzetesei szerveznek mindent, nagy rutinnal mozgatják a hadseregnyi tömeget. A kegykép közelébe, azaz a hatalmas templom szentélyét képező kegykápolnába csak bejelentkezés és „besorolási menetrend” szerint lehet bejutni. Csak koncelebrációs misét láttunk ott, van amikor tíznél is több pap zsúfolódik a kicsiny helyen. Ha egy atya megfeledezne a mise kötött idejéről, elnézné az oltáron lévő órát, azt a rendész-külsejű sekrestyések figyelmeztetik.

Igyekeztünk is a kijelölt időpontban, nehogy lekéssük a kegyképhez való bejutás lehetőségét. Bizony a kápolnában nemcsak az immáron 35-ször ott – és most nekünk is – miséző Jenő atya volt meghatva, hanem azt hiszem, mindenki.

Jasna Góra megkímélt minket a „mindenható” emberi ész napjainkat elárasztó termékeitől, nem bömböltek a rádiómagnók, nem pittyegtek a mobiltelefonok, nem volt a szobákban TV.

De elámulhattunk a Gondviselésen, amely úgy intézte, hogy a magyar szerzetesrend Lengyelországban él és virul. Nagy élmény volt a fiatal Marion atya is, aki lengyel létére magyarul vezetett minket a kolostor-látogatásunk során. Jó volt hallani, ahogy többször is hangsúlyozta, hogy ők, a pálosok, magyar alapítású rend, a kolostorukat a magyar király – Nagy Lajos – engedélyével alapították, s így a kegykép őrzőiken keresztül kapcsolódik a magyarokhoz is.

Ezért is végzett ő a krakkói egyetem magyar szakán. Elmondta, hogy a Jasna Góra név is, ami Fényes Hegy-et jelent, magyar eredetű, mert így hívták a pálosok pilisi központi rendházát is.

A kincstárban felhívta figyelmünket a magyar királyok tablójára, Szent István és Szent László nagy méretű képére, s külön kitért arra, hogy az ő egyetlen királyi szentjük, Hedvig is magyar.

A magyar királyok szentebbek voltak, mint a lengyelek, tette hozzá viccesen. Nem sokáig dagadt keblem a nemzeti büszkeségtől. Lehet, hogy akkor szentebbek voltunk, de ma? A mai magyar „királyok” a mai magyar nép? A Csensztohova-i lengyel fiatalok, felnőttek és papok tömegében nem volt kérdéses erre a válasz. Talán ezért is énekeltük olyan szívből: Hadd legyünk mi is tiszták, hősök, szentek...

ke

PIROSKA ÉS FARKAS

lázás izgalommal gyömöszölték kimaradt ruhadarabjaikat a hátizsákjukba, még fél óra és viszik magukkal Pimpikét is táborozni a Zemplénbe. Illetve viszi mindnyájukat Menő Jenő bácsi klímás, intercooleres, bordcomputeres vadonatúj kocsijával.

Javaslom – mondja nekik közben Nagymama – kerüljétek ki a levegőtlen belvárosi zsúfoltságot, menjete a Szent László hídon át.

Mire tetszett gondolni Nagymama, talán volt régen Szent László híd? Melyik volt az? – kérdezte Farkas.

Nem tudok régi Szent László hídról, én a legújabb hidunkat ajánlom – válaszolta Nagymama.

De hát azt Lágymányosi hídnak hívják, Nagymama! – szólalt meg Piroska.

Én meg Szent László hídnak nevezem – somolygott Nagymama.

Nem tudom, van-e még a világon olyan város, ahol ennyi nagy híd lenne, Budapestnek büszkeségei a Duna-hidak! És nekünk Szent László is büszkeségünk. Daliás lovag volt, fényes győzelmeket arató hadvezér, ügyes politikus. Mindezek mellett pedig nagylelkű, tiszta életű szent! Emléke oly mélyen belevésődött az egymást követő nemzedékek lelkébe, mint egyetlen más nemzeti szentünké sem. Legendák sora fűződik a nevéhez: a Tordai hasadék keletkezése, Szent László pénze, füve, forrásfakasztás a sziklából. Sok szép kis Árpádházi templomunk freskótöredéke őrzi a lányszabadítás történetét.

Befejezte Szent István művét: megvédte országunk határait a barbároktól, megszilárdította a belső rendet, a kereszténységet. Nemzeti keresztény eszményképeket állított a magyarok elé; Szent Istvánt, szent Imrét, Szent Gelért.

Hazánk zászlóvivői ők mindnyájan, felnézünk rájuk és követnünk kellene őket, ahogy a harcosok követték régen a csapatuk lobogóját.

Bizonyára röstelkednek már azok az emelkedett lelkűnek nem nevezhető fővárosi „honatyák”, akik Árpád vezér és Szent Margit nevét viselő hídjainkhoz nem társították a Szent László hidat. Inkább egy városrész nevére szavaztak.

Az eszemmel tudom, hogy a térképen Lágymányosi híd van, de a szívemben Szent László híd íveli át a Dunát.

Jaj, én is jókor öntöm ki a szívemet – kapott észbe a Nagymama – Az útravaló elemőzsiát elcsomagoltátok? Készítettem egy szendvicses meg egy gyümölcsös szatyrot. Pimpikét is jól tízóraitassátok meg, neki is csomagoltam.

ke

H Í R E K

➤ GYERMEK EBÉDELTEZÉS-t indított el Nagytényben a Máltai Szeretetszolgálat szombatonként a Szociális otthonban. Az étkeztetés az egyházközségünk erre vállalkozó ifjúsága és hívei segítségével történik. Ebéd után játék következik és beszélgetés a gyerekekkel. Nagy élmény a gyerekek öröme és a segítő felnőttek lelkesedése. Kérjük a Jó Istent, kísérje áldás ezt a jószándékot.

➤ HÍRLEVÉL Köszönettel fogadunk továbbra is cikkeket, hirdetések a Hírlevélbe a kedves Hívektől. Szívesen fogadjuk az újsággal kapcsolatos javaslatokat, panaszait is.

A Hírlevelet kiadja: a nagytényi római katolikus egyházközség. Szerkesztik az erre jelentkezők, írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamint hirdetni, felajánlani, kérni óhajtanak, vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban, azok a következő személyeket keressék:

Szeibert András (1225. Budapest, Batthyány u. 34. Tel: (1) 226-8699),

Koncz Endre (1225. Budapest, Tenkes utca 4/a. Tel: (1)226-1323),

Németh András (2440. Százhalombatta, Nap utca 7. Tel: (23) 358-240).

A plébánia levelesszekrényébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket.

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg. Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2 oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 15 Ft. A költségek fedezésére adományokat elfogadunk.